

MEREU TRIUMFĂTOARE.

Vrăjește 'n slăvi senine ciocârlia,
S'aud sosind zăpoare de cocori...
Pădurea, crângul, luncile, câmpia
Se scaldă iar în cântece și flori...

Chemări aprinse-și strigă nebunia...
Asculți, și nu știi : sânt privighetori,
Sau în văzdub te-așteaptă veșnicia...
Și 'ntinzi uimit aripele să zbori...

Iubirea : taină, farmec fără nume,
Stăpână 'n veci și dincolo de lume,
Te văd cum treci mereu triumfătoare...

Cum porți de-a lungul vremii vagabonde
În nimb de cer albastru și de soare,
Surâsu 'namoratei Gioconde...

G. Tutoveanu.

O A R B A.

În biserica din sat,
Tristă, o mătușă,
În genunchi s'a prosternat
Colo, lângă ușă.

Lacrimi curg din ochii ei,
Lacrimi în tăcere,
Ochii sânt atât de grei
Când nu ai vedere!

Dibuind pe la uluci,
Cu toiagul, vine
Oarba 'n umbra sfintei cruci,
Prinsă de suspine.

Ca și-acasă, ca oricând,
E și-aici în noapte...
Unii: „ce-o mai fi cântând“,
Se întrebă 'n șoapte.

...Și-o veni, cu pașii mici,
Până or s'o 'ngroape :
Oarba simte că aici
Domnu-i mai aproape!

Const. Răuleț.

CANTECE

Din Lenau.

I.

Peste apa neclintită
Se-aștern razele de lună,
Împletindu-și floarea pală
În a trestiei cunună.

Sus pe deal aleargă cerbii,
Aruncând priviri în noapte :
Zvon de-aripe 'ncet străbate
Prin tușiș, ca niște șoapte.

Ochii mi se pleacă 'n lacrimi ;
Jalea care mă răpune
Către tine se îndreaptă,
Ca în noapte-o rugăciune.

II.

Sună 'n zori prin codru ceasul
Primăverii și-al trezirii,
Din nălțimi adie 'n larguri
Șoapta lină a iubirii.

Fericit copacul prinde
Tainica vestire caldă
Și în visul primăverii
Toate ramurile-și scaldă.

Trad. de I. C. D.